

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208836
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8817208836.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v právnej veci žalobcu: F. N., I.. XX. XX. XXXX, G. Z. E. XXX, XXX XX E., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Žalobu žalobkyne zamietá.

Žalovanému priznáva proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 28.11.2017 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadeným záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 45 745 595, vydaným pod spisovou značkou SR00815/16 zo dňa 11.10.2016, ktorým ju zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 930,00 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 930,00 eur od 26.2.2016 do zaplatenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 930,00 eur od 30.8.2016 do zaplatenia a náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 271,92 eur a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 13.11.2017 jej bolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie, sp.zn. EX 5004/17 zo dňa 31.10.2017 v prospech žalovaného na základe vykonateľného exekučného titulu Rozsudku rozhodcovského súdu č. k. SR 00815/16, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 25922761 dňa 11.10.2016, zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom č. EX 5004/17 zo dňa 01.02.2017 na vymoženie pohľadávky 916,40 eur a príslušenstva pohľadávky, poverenia na vykonanie exekúcie č. 5713*075140 zo dňa 28.09.2017, ktoré vydal Okresný súd Vranov nad Topľou, a to na zaplatenie pohľadávky 3.091,65 eur. Žalobkyňa považuje rozhodcovskú zmluvu, uzatvorenú medzi ňou a žalovaným dňa 13.10.2015 za neplatnú. Žalobkyňa uzatvorila som so žalovaným dňa 13.10.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 802103519, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur (ďalej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Žalobkyňa zaviazala sa uhradiť poskytnutý úver v desiatich mesačných splátkach vo výške 87,00 eur. Súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola aj zmenka, ktorú žalobkyňa podpísala spolu so zmluvou o úvere, dňa 13.10.2015. Žalobkyňa súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere so žalovaným uzavrela aj Rozhodcovskú zmluvu. Ako spotrebiteľ bola pri vyjednávaní zmluvy v slabšej pozícii a nemala možnosť ovplyvniť obsah uzatváratej zmluvy a rozhodcovskú zmluvu si osobitne nevyjedнала, ale bola povinná celú zmluvu prijať bez možnosti do nej zasiahnuť. Rozhodcovská

zmluva je neplatná, nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uzavretá rozhodcovská zmluva totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, nakoľko síce zdanlivo umožňuje riešiť spory vzniknuté medzi účastníkmi zmluvy pred stálym rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom, avšak výber ponecháva na žalujúcej zmluvnej strane. Záleží teda len na rozhodnutí žalujúcej strany, v tomto prípade žalovaného, či podá žalobu na rozhodcovskom súde, ktorý je v prípade jednostranného rozhodnutia žalovaného ako dodávateľa oprávnený vo veci konať. Napriek zdanlivej možnosti výberu medzi konaním na rozhodcovskom súde a všeobecnom súde, teda uzatvorená rozhodcovská zmluva reálne neumožňuje spotrebiteľovi vybrať si, resp. rozhodnúť o súde, ktorý bude jeho spor s dodávateľom prejednávať a v prípade, že dodávateľ podá žalobu na rozhodcovskom súde, mu ukladá povinnosť podrobiť sa konaniu na rozhodcovskom súde. Uvedené dojednanie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Navyše, rozhodcovská zmluva nebola medzi žalobkyňou a žalovaným osobitne vyjednaná, hoci aj bola vyhotovená vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy. Uvedená rozhodcovská zmluva predstavuje formulárovú zmluvu, do ktorej žalovaný len doplnil identifikačné údaje žalobkyne a číslo a dátum uzatvorenia zmluvy. Celý ostatný text zmluvy bol vopred pripravený žalovaným na predtlačenom formulári, obsah zmluvy preto nemala žalobkyňa možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, zmluva bola uzatváraná spolu so zmluvou o úvere, teda v rámci balíka zmlúv. Keďže rozhodcovská zmluva, z ktorej si rozhodcovský súd odvodzoval právomoc vo veci konať, je absolútne neplatným právnym úkonom, žalobkyňa som toho názoru že rozhodcovský súd nemal právomoc konať vo veci a ním vydaný rozsudok je nulitným právnym aktom, ktorý nespôsobuje právne účinky. Žalobkyňa mám za to, že zmluva uzavretá medzi ňou a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere neobsahuje výšku splátok istiny z úveru, výšku splátok úrokov z úveru, neobsahuje údaj o RPMN. Vzhľadom na absenciu uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere by mal byť považovaný úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere ako aj Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy, sú napísané malým písmom a voľným okom sú úplne nečitateľné, zmluva neobsahuje ani presné termíny mesačných splátok, zmluva neobsahuje výšku úrokovej sadzby, v zmluve nie je presne určený termín splatnosti poslednej splátky úveru, za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje celý bod 04. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je dojednanie Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v bode 05. „Dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi pokutu vo výške 312 eur“. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Výška poplatku za upomienku je nie len v rozpore s ustanoveniami na ochranu práv spotrebiteľa, ale aj proti dobrým mravom, keďže výška tohto poplatku nie je ničím odôvodnená, niekoľkonásobne prevyšuje poštovné, ktoré oprávnený v skutočnosti zaplatil. Problémová pokuta umožňuje privodenie zjavne absurdných situácií, napríklad pre dlh 1 eur narastie dlh o stovky eur, pretože výška pokuty je pevne daná. RPMN z uvedeného úveru je vo výške 221,41 %. Uvedená odplata výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľský úver. Predmetná zmluva o úvere je v celom rozsahu pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa z tohto dôvodu podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 45 ods. 1 písm. i) a písm. 1 zákona č. 355/2014 Zb. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

3. Žalovaný žiadal žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietal, že v danej veci sa nejedná o vzťah spotrebiteľský, preto poukázal na nedodržanie lehoty na podanie samotnej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Rozhodcovským rozsudkom sp.zn. SR00815/16 zo dňa 11.10.2016, rozhodcovskou zmluvou z 13.10.2015, zmluvou o úvere zo dňa 13.10.2015 a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, splátkovým kalendárom z 13.10.2015, zmenkou vystavenou 13.10.2015 č. 802103519, písomným vyjadrením žalovaného z 27.6.2018 s prílohami, a to poverením č. 5713075140 z 28.9.2017 a zmluvou o úvere z 13.10.2015, písomným podaním žalovaného z 5.8.2019 a z 13.11.2019, písomnými podaniami žalobkyne z 25.10.2018 a z 15.8.2019, exekučným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 10Er/161/2017 a z neho bola oboznámená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, zmenka na čl. 4 exekučného

spisu, rozhodcovská zmluva zo dňa 13.10.2015, zmluva o úvere z 13.10.2015, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 00815/16 zo dňa 11.10.2016 s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňa 7.11.2016 a vykonateľnosti dňa 10.11.2016, upovedomenie o začatí exekúcie a doručenia o doručení upovedomenia o začatí exekúcie, námietky proti exekúcii spolu s obálkou, z ktorej je zrejmý deň podania námietok na poštovú prepravu a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Zmluvou o úvere zo dňa 13.10.2015, č. 802103519 sa veriteľ Pohotovosť s.r.o., zaviazal pri podpise zmluvy poskytnúť žalobkyňi úver bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy vo výške 500,- eur a žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 370,- eur a zaplatiť celkovú čiastku 870,- eur v 10 mesačných splátkach po 87,- eur počnúc dňom 21.11.2015. Finančné prostriedky mali byť použité dlžníkom na výkon podnikania. V zmluve je uvedené aj IČO dlžníka 47830077.

6. Podľa splátkového kalendára z 13.10.2015 mali byť splátky v sume 87,- eur mesačne uhrádzané dlžníkom od 21.11.2015 do 21.8.2016.

7. Zároveň dňa 13.10.2015 strany sporu uzatvorili aj Rozhodcovskú zmluvu, pripravenú na predtlačí žalovaného, kde bolo dopísané len označenie dlžníka (žalobkyne), číslo úverovej zmluvy, dátum a podpisy. Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 802103519 uzatvorenej dňa 13.10.2015 vrátane sporov o jej platnosti výklad alebo zrušenie, alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto zmluvy, alebo spory ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto zmluvy budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, podľa jeho vnútorných predpisov, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. V zmysle bodu 2 Článku II zmluvy, pokiaľ niektorá zo zmluvných strán podá žalobu na príslušnom všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvážajúcu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovským súdom sa na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadeným záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 45 745 595 (Článok I - Základné ustanovenia). V čl. II. bod 3 rozhodcovskej zmluvy je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu , a to v lehote 10 dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.

8. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadeným záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 45 745 595, vydaným pod spisovou značkou SR00815/16 zo dňa 11.10.2016 žalobkyňa (v rozsudku uvádzaná ako žalovaný) bola zaviazaná uhradiť spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 95 Bratislava, IČO: 35 807 598 sumy vo výške 930,00 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 930,00 eur od 26.2.2016 do zaplataenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 930,00 eur od 30.8.2016 do zaplataenia a náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 271,92 eur, a to v mesačných splátkach po 120,- eur pod následkom straty výhody splátok.

9. Stály rozhodcovský súd podľa odôvodnenia rozhodnutia považoval žalobu za dôvodnú. Mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe Zmenky, vyplnenej v súlade s Dohodou o vyplnení zmeniek, ktorá je právnym titulom uplatneného nároku žalobcu (tu žalovaný) v tomto rozhodcovskom konaní. Stály rozhodcovský súd zároveň uviedol že žalovaný (tu žalobkyňa) žiadnym spôsobom nenamietal zmenkovo právny vzťah a túto jeho činnosť nemôže suplovať stály rozhodcovský súd. Keďže žalovaný (v tomto konaní žalobkyňa) zostal v priebehu konania nečinný, Stály rozhodcovský súd posúdil uvedenú vec podľa hľadísk a dôkazných prostriedkov vyššie obsiahnutých a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

10. Podľa predloženej zmenky k zmluve č. 802103519, táto bola vystavená dňa 13. 10. 2015, ako vystaviteľ je v nej uvedená žalobkyňa a žalovaný ako remitent. Zmenka bola vstavená na sumu 930,- eur s dátumom začiatku úročenia dňa 26. 2. 2016.

11. Žalovaný v písomnom podaní z 27.6.2018 uviedol, že z predloženej zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že žalobca si predmetný úver bral za účelom výkonu podnikania. Žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Žalovaný vzniesol námietku miestnej príslušnosti, namietal, že v danom prípade žalobcovi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa a poukázal pri tom na § 28 a § 41 Civilného sporového poriadku. Žalovaný ako veriteľ uzavrel s dlžníkom ako fyzickou osobou - podnikateľom označeného IČO: 47 830 077 zmluvu o úvere č. 802103519. Z vyššie uvedeného je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Nie je preto možné aplikovať na zmluvu o úvere ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže o spotrebiteľa v tomto prípade nejde. Zmluvy sa posudzujú podľa Obchodného zákonníka, nakoľko boli uzatvorené medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Žalovaný poukázal, že žalobca prehlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania vlastnoručne podpísal, pričom tento prejav vôle je na prednej strane zmluvy o úvere a prehlásenie dlžníka je zrozumiteľne, určito a jasne uvedený hneď vedľa podpisu dlžníka. Žalovaný poukazuje že disponuje vlastnoručne podpísaním prehlásením dlžníka, že finančné prostriedky sú poskytnuté na účel podnikania, a teda dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/343/2013. Žalovaný sa zároveň domnieva, že ide o naplnenie čl. 5 CSP, teda o zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Nie je naplnená základná zásada CSP v zmysle čl. 8 CSP. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/196/2009 ako aj rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo/52/2010. Žalobca spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy riadne neodôvodnil a nepodložil relevantnými dôkazmi, pričom dôkazné bremeno v tomto prípade spočíva práve na jeho strane. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/353/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 4Obo/145/2007, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: II. ÚS/38/2015 - 17. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel žalobca finančné prostriedky naozaj použil. Žalovaný je povinný preukázať, na aký účel boli peňažné prostriedky poskytnuté. Žalovaný ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.2.2017, sp. zn. 14Co/975/2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 10Csr/2/2016, zo dňa 16.1.2017. Podľa judikatúry ESD dokonca nie je spotrebiteľom ani podnikateľ konajúci mimo rámca svojho podnikania (Rozhodnutie ESD zo dňa 14.03.1991, vo veci 361/89 (Di Pinto)). Žalovaný v tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Spolkovej republiky Nemecko zo dňa 22.12.2004, sp. zn.: VIII ZR 91/04 podľa ktorého: „Ak spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, napr. preto, že inak by druhá strana spotrebiteľskú zmluvu neuzatvorila je potrebné takéto záväzok posudzovať jako obchod a nie jako spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko je treba chrániť dobrú vieru dodávateľa a dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva.“ Úver si dlžník vzal za účelom podnikania, čím bol vyňatý spod pozitívneho vymedzenia pojmu spotrebiteľ. O spotrebiteľa ide jedine v tom prípade, ak si vzal úver na osobnú potrebu, a teda nie na účely podnikania či povolania. Z predmetnej definície spotrebiteľa jasne vyplýva, že z hľadiska určenia jeho statusu je rozhodujúce, na aký účel bol spotrebiteľský úver poskytnutý, a teda nie na aký účel boli poskytnuté peňažné prostriedky dlžníkom následne použité. Ak bol teda úver výlučne na základe vyhlásenia dlžníka poskytnutý na účel podnikania, nepôjde o spotrebiteľský úver. Nakoľko žalobca nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. V prípade postavenia žalovaného treba akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval. Argumentácia žalovaného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa, na ktorú zjavne „zabudol“ poukázať žalobca. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG. Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04. Analogicky, ak žalobca v Zmluve o úvere uviedol a aj podpísal, že poskytované peňažné prostriedky sú na účel výkonu jeho povolania, treba chrániť dobrú vieru žalovaného a žalobcovi nepriznať právne postavenie spotrebiteľa. Medzi účastníkmi konania je sporné zachovanie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 28.11.2017, pričom rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 11.10.2016. Vzhľadom k uvedenému máme za to, že žalobca zmeškal lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku do 60 dní odo dňa doručenia tak ako to vyplýva z obligatórnej podmienky zákona o rozhodcovskom konaní. Žalobca vo svojom

vyjadrení poukazuje, že stihol 15 dňovú lehotu v námietkach na exekúciu a podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Avšak v predmetnom prípade sa jednalo o rozhodcovské konanie v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a nie zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Na základe uvedeného nemožno aplikovať ustanovenie § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa ktorého „Ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu²⁸⁾ aj v exekúcii.“ K otázke udeleného poverenia žalovaný uvádza, že po doručení návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného, súdny exekútor požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o udelenie poverenia, ktoré mu bolo po preskúmaní žiadosti, návrhu na vykonanie exekúcie a rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu ako exekučného titulu udelené dňa 28.9.2017 pod č. 5713075140. Z uvedeného vyplýva, že rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu bol predmetom skúmania zo strany súdu už pri rozhodovaní o udelení poverenia súdnemu exekútorovi. Súd však v tomto konaní uznal exekučný titul za súladný, a preto následne udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie a rovnako posúdil predmetný vzťah z úverovej zmluvy v zmysle obchodného zákonníka ako vzťah medzi dvomi podnikateľskými subjektami. Žalovaný poukázal aj na judikatúru Ústavného súdu SR, uznesenie Ústavného súdu SR z 23.11.2011, č. k. I. ÚS 456/2011-19, ako aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutie sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. januára 1997. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

12. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení z 25.10.2018 uviedla, že so žalovaným uzavrela Zmluvu o úvere ako spotrebiteľ, a nie ako podnikateľský subjekt. Miestna príslušnosť súdu bola určená podľa ustanovenia § 19 písm. d) zákona č. 160/2015 Zb. Civilného sporového poriadku - voľbou súdu, kde má spotrebiteľ bydlisko. Zmluvu o úvere neuzatvárala ako podnikateľský subjekt, a ani z obsahu zmluvy o úvere to nie je úplne zrejmé. Žiadnym spôsobom nebola žalobkyňa osobitne oboznámená zo strany žalovaného o tom, že uzatvára zmluvu o úvere ako podnikateľ, a nie ako občan. Zamestnanca žalovaného pri žiadosti o úver informovala o skutočnosti, že o úver žiada z dôvodu, že sa jej pokazila automatická práčka, ktorej oprava už nie je možná, nakoľko bola už nadmerne opotrebovaná a zastaraná. O tom, že by mala záujem požiadať o úver z dôvodu, že potrebuje získať finančné prostriedky do podnikania, sa s určitosťou pri žiadosti o úver u žalovaného nezmienila. Ani z charakteru podnikania „Sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb“ logicky nevyplýva, na čo by mohla finančný obnos vo výške 500,00 eur z poskytnutého úveru použiť v podnikaní. Do neinvestovala žiadne finančné prostriedky, nakoľko vykonávala len sprostredkovateľskú činnosť pre iné spoločnosti, pričom nenakupovala žiadny tovar, ani materiál. Konanie žalovaného, keď do zmluvy nenápadne naformuloval prehlásenie, v ktorom je uvedené, cit.. „Dlžník vyhlasuje, že na základe jeho žiadosti sú finančné prostriedky poskytnuté a použije ich výlučne na výkon podnikania“ je účelové konanie zo strany žalovaného a malo by byť považované za nekalú obchodnú praktiku. Zmluva o úvere je napísaná malým písmom a voľným okom je úplne nečitateľná. Nenápadné prehlásenie dlžníka o použití poskytnutého úveru pri podpise zmluvy si nevšimla a nebola si v žiadnom prípade vedomá toho, že žalovaný jej poskytuje podnikateľský úver. Z takto formulovanej a štruktúrovanej zmluvy, nemôže obstať tvrdenie žalovaného, že prehlásenie dlžníka, je dôkazným bremenom zaťažujúcim žalobcu, z čoho by malo plynúť, že žalobca nepreukázal spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Ide o tzv. typovú zmluvu, napísanú drobným až nečitateľným písmom, teda zmluva vrátane všeobecných obchodných podmienok boli vopred pripravené žalovaným bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pričom nemala právo zásadným spôsobom do nej zasahovať, prípadne meniť jej podmienky. Žalobkyňa trvá na tom, že uzatvorila so žalovaným Zmluvu o úvere nie ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba, a to i napriek tomu, že žalovanému pre poskytnutie úveru okrem iného pripojila aj potrebné listiny na schválenie úveru, a to Živnostenské oprávnenie a daňové priznanie. Tieto doklady k žiadosti o poskytnutie úveru však žalovanému predložila iba z dôvodu posúdenia zárobkových príjmov, čo neznamená, že zmluvu uzavrela ako podnikateľ. Žalobkyňa peňažné prostriedky použila len na osobnú potrebu a vôbec ich neinvestovala do podnikania. Súd by mal priebeh rozhodcovského konania, v ktorom bol vydaný napadnutý rozhodcovský rozsudok, posudzovať podľa právnych predpisov, účinných v čase podania žaloby na rozhodcovský súd, teda podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle predmetného zákona by mal súd posudzovať aj podmienky a dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku.

13. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu 5.8.2019 uviedol, že sa dostatočne vyjadril ku všetkým relevantným skutočnostiam prostredníctvom predošlých podaní, na ktorých trvá v celom rozsahu.

Nakoľko žalobca vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne ďalšie skutočnosti, žalovaný považuje svoje podania za dostačujúce.

14. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 5Csr/2/2017-64 z 21.11.2019 tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, zriadeným záujmovým združením právnických osôb - Združenie arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 45 745 595, vydaný pod spisovou značkou SR00815/16 z 11.10.2016 a zároveň priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

15. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Krajský súd v Prešove uznesením z 28.1.2021 č.k. 23CoSr/2/2020-102 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení poukázal na to, že žalovaný si za daných okolností splnil dôkaznú povinnosť i povinnosť tvrdenia v tom smere, že predmetná zmluva o úvere sa javí byť zmluvou uzavretou medzi podnikateľskými subjektmi a finančné prostriedky by mali byť použité na výkon podnikania. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe tvrdila, že v skutočnosti tieto finančné prostriedky použila na iný účel, teda opravu pračky, mala by tieto okolnosti preukázať, čo sa doposiaľ v priebehu prvoinštančného konania nestalo. Na pojednávanie 12.9.2019, na ktorom súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov sa žalobkyňa nedostavila a rovnako ani na pojednávanie 21.11.2019, kedy súd vo veci rozhodol. Za týchto okolností nie je jasné, na základe akých úvah dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetná zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy a finančné prostriedky boli poskytnuté aj použité za účelom uspokojovania potrieb žalobkyně ako spotrebiteľky, teda na opravu pračky. V tejto súvislosti žalobkyňa nenavrhol žiadne dôkazy (napríklad výpoveď opravára, ktorý opravu vykonal, prípadne rodinného príslušníka, ktorý by mohol túto okolnosť potvrdiť) a súd prvej inštancie z vlastnej iniciatívy (§ 295 CSP) takéto dokazovanie nevykonal. V tejto súvislosti treba prisvedčiť námietkam žalovaného, že nie je dôležité, na aký účel v skutočnosti žalobkyňa predmetné finančné prostriedky použila, ale na aký účel (nepochybne preukázaný) boli tieto finančné prostriedky poskytnuté. V tejto súvislosti sa žiada, aby vo veci bolo vykonané aj ďalšie dokazovanie postupom podľa citovaného § 295 CSP, za účelom zistenia, aký je skutočný charakter predmetnej zmluvy o úvere, pretože záver o tom, že ide o zmluvu spotrebiteľskú je zatiaľ (v zmysle vyššie uvedeného) predčasný. Takýmto dôkazom by mohla byť výpoveď zodpovedného zamestnanca, alebo inej poverenej osoby, ktorá predmetnú zmluvu o úvere z 13.10.2015 so žalobkyňou uzatvárala. V závislosti na dôslednom zistení, aký bol charakter predmetnej zmluvy o úvere, bude možné urobiť záver o tom, či vo vzťahu k nej je potom možné aplikovať ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, alebo (v závislosti na tvrdeniach žalovaného) mal byť vo veci právny vzťah sporových strán posudzovaný podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, vrátane posúdenia lehôt, v ktorých sa môže oprávnená osoba (žalobkyňa) domáhať zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku. Takýmto spôsobom však súd prvej inštancie predmetnú vec neposúdil, bližšie sa ňou nezaoberal, žiadne relevantné dokazovanie (okrem oboznámenia listinných dôkazov) na oboznámenie týchto základných okolností rozhodných pre riadne rozhodnutie vo veci nevykonal, a preto je jeho rozhodnutie predčasné a nepreskúmateľné, nakoľko z neho nie je možné zistiť, aké dôkazy boli vykonané na zistenie a bezpečný záver o spotrebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy. Preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie zamerať pozornosť a dokazovanie na bezpečné preukázanie charakteru predmetnej zmluvy o úvere, teda na zistenie, či jej možno prisúdiť charakter spotrebiteľskej zmluvy za daných okolností a formulácií v danej zmluve uvedených. Preto je potrebné doplniť dokazovanie o vypočutie zodpovednej mandatarčky žalovaného na to, za akých okolností a na aký účel boli predmetné finančné prostriedky žalobkyni predmetnou zmluvou poskytnuté. Žalobkyňa by mala uviesť svoje dôkazné bremeno v rovine preukázania, že skutočne predmetnú zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľka (nie ako podnikateľka) a že na účely podnikania boli tieto finančné prostriedky aj použité. Pokiaľ žalobkyňa takéto dokazovanie nenavrhol, môže súd (v zmysle § 295 CSP) takéto dokazovanie vykonať z vlastnej iniciatívy, pričom sa žiada, aby žalobkyňa označila osobu, ktorá jej opravu vykonala, alebo iný dôkaz, ktorý by potvrdil použitie finančných prostriedkov. Je však aj na žalobkyni, aby tvrdila a preukázala, že finančné prostriedky na základe uvedenej úverovej zmluvy jej boli na daný (spotrebiteľský) účel podľa jej tvrdenia v skutočnosti aj poskytnuté. Žiadnou z týchto právne významných okolností sa však súd prvej inštancie doposiaľ nezaoberal.

17. Súd následne doplnil dokazovanie vyjadrením žalovaného z 28.6.2021 a zo dňa 18.10.2021 a vyjadrením žalobkyne z 20.10.2021.

18. Žalovaný vo vyjadrení z 28.6.2021 navrhol vypočúť zodpovednú mandatárku žalovaného bez jej bližšie označenia a v podaní z 18.10.2021 iba uviedol, že sa pridrižiava predošlých podaní.

19. Žalobkyňa v podaní z 2.10.2021 ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasila s konaním v jej neprítomnosti.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 2 ods. 1 ObZ podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

22. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) ObZ podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia.

23. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase rozhodnutia rozhodcovského súdu (ďalej len „zák. č. 244/2002 Z.z.“) tento zákon upravuje rozhodovanie sporov vzniknutých z tuzemských a z medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike.

25. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. v rozhodcovskom konaní možno rozhodovať všetky spory týkajúce sa právnych vzťahov, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovnaní vrátane sporov o určení, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je.

26. Podľa § 1 ods. 3 zák. č. 244/2002 Z.z. v rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory a) o vzniku, zmene alebo o zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, b) o osobnom stave, c) súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí, d) ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania.

27. Podľa § 1 ods. 4 zák. č. 244/2002 Z.z. v rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona nemožno rozhodovať ani spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré možno rozhodovať v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

28. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

29. Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

30. Podľa § 41 zák. č. 244/2002 Z. z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

31. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

32. Nakoľko krajský súd v zrušujúcom uznesení neakceptoval judikatúru, na ktorú poukazoval prvoinštančný súd (uznesenie Krajského súdu Trnava z 23. 2. 2010, sp. zn. 10CoE/5/2010, uznesenie Krajského súdu Prešov z 26. mája 2011, sp. zn. 6Co 84/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/119/2017 z 05. 06. 2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoSr/1/2018 z 07. 06. 2018), podľa ktorej dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda v danom prípade žalovaného ako dodávateľa, súd bol viazaný opačným názorom odvolacieho súdu o tom, že práve žalobkyňa ťaží dôkazné bremeno o tom, že úverovú zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, nie ako podnikateľ, teda že sa jednalo o vec spotrebiteľskú.

33. Na základe vykonaného dokazovania, v súlade s názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný, súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu vznikol právny vzťah na základe uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nie je zmluvou spotrebiteľskou.

34. Žalobkyni sa totiž nepodarilo preukázať, že zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ a nie ako podnikateľ.

35. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalobkyňa uzavrela 13.10.2015 zmluvu pod č. 802103519 ako dlžníčka so žalovaným ako veriteľom, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 500,- eur, ktoré mala splatiť spolu s poplatkom vo výške 370,- eur v celkovej sume 870,- eur v 10. mesačných splátkach po 87,- eur počínajúc 21.11.2015 až do úplného vyrovnania. Ide o zmluvu o úvere, v ktorej žalobkyňa vystupovala ako živnostník - podnikateľ s uvedením živnostenského oprávnenia pod č. 790-15049. V tejto zmluve je výslovne uvedené, že ide o poskytnutie finančných prostriedkov na účely podnikania a na tento účel ich žalobkyňa aj skutočne použije.

36. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si za daných okolností splnil dôkaznú povinnosť i povinnosť tvrdenia v tom smere, že predmetná zmluva o úvere sa javí byť zmluvou uzavretou medzi podnikateľskými subjektmi a finančné prostriedky by mali byť použité na výkon podnikania (porovnaj odsek 64. uznesenia odvolacieho súdu).

37. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe tvrdila, že v skutočnosti tieto finančné prostriedky použila na iný účel, teda opravu pračky, mala by tieto okolnosti preukázať, čo sa nestalo.

38. Súd žalobkyňu vyzval, aby v súlade so závermi odvolacieho súdu v tejto veci vykonala ďalšie návrhy na dokazovanie, najmä aby označila osobu, ktorá jej vykonala opravu pračky, predložila dôkaz, ktorý by

potvrdil použitie finančných prostriedkov (porovnaj odsek 72. uznesenia odvolacieho súdu). Výzva bola žalobkyni doručená 15.3.2021, žiadne návrhy však do rozhodnutia súdu zo strany žalobkyne doručené neboli.

39. Žalovaný súdu oznámil, že navrhuje vypočutie zodpovednej mandatárky žalovaného, avšak jej meno neoznačil ani nezabezpečil jej účasť na nariadenom pojednávaní vo veci.

40. Podľa § 197 ods. 1 CSP ak strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu.

41. Podľa § 197 ods. 2 CSP ak nemožno postupovať podľa odseku 1, požiada strana súd o predvolanie svedka. V návrhu na výsluch svedka sa uvedie meno, priezvisko, prípadne dátum narodenia svedka, adresa, z ktorej možno svedka predvolať, a označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedka preukázané. Ak nie je adresa svedka strane známa, súd svedka predvolá z adresy evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky.

42. Podľa § 198 ods. 3 CSP ak sa nepodarí prítomnosť svedka zabezpečiť, súd návrh na výsluch svedka zamietne.

43. Nakoľko žalovaný síce navrhol vypočutie mandatárky, avšak túto nijako neoznačil, nežiadal predvolať a ani jej prítomnosť na pojednávaní nezabezpečil, súd preto zamietol tento návrh žalovaného na vykonanie dôkazu výsluchom svedka.

44. Námietky žalovaného, že žalobkyňa uzatvorila zmluvu ako podnikateľka pri výkone podnikania sú na základe vyššie uvedeného dôvodné. Súd tak vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa uzatvárala úverovú zmluvu so žalovaným ako podnikateľka, keďže opak sa jej nepodarilo preukázať.

45. Medzi stranami bolo sporné, či bola zachovaná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko žaloba bola podaná na súde 28.11.2017, pričom rozhodcovský rozsudok vydaný 11.10.2016 a jeho právoplatnosť podľa na ňom vyznačenej doložky právoplatnosti nastala dňa 7.11.2016. Uvedené je zrejme z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10Er/161/2017. Žalobkyňa na základe uvedeného zmeškala lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pretože nepodala žalobu do 60 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku tak, ako to vyplýva z ust. § 41 zákona č. zákona č. 244/2002 Z.z. Keďže nejde o vec spotrebiteľskú, súd nemôže aplikovať ani ustanovenie § 295 CSP a vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ani obstať alebo zabezpečiť taký dôkaz.

46. Žalobkyni, na ktorej bolo dôkazné bremeno ohľadne uvedenej skutočnosti, sa tak nepodarilo preukázať, že žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote. Súdu tak neostávalo iné, ako žalobu žalobkyne zamietnuť.

47. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, preto žalovanému patrí proti neúspešnej žalobkyni plná náhrada trov celého konania vrátane trov odvolacieho konania. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.